

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0192/2012

6.6.2012

MIETINTÖ

EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanosta ja Euroopan vesienhoidon haasteiden vaatimasta yleisestä ratkaisumallista (2011/2297(INI))

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Esittelijä: Richard Seeber

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	15
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	18
VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	23
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	28

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanosta ja Euroopan vesienhoidon haasteiden vaatimasta yleisestä ratkaisumallista

(2011/2297(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹ (vesipolitiikan puitedirektiivi),
- ottaa huomioon pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY² (pohjavesidirektiivi),
- ottaa huomioon ympäristölaatonormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/105/EY³,
- ottaa huomioon yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY⁴,
- ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁵ (nitraattidirektiivi),
- ottaa huomioon tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta 23. lokakuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/60/EY⁶ (tulvadirektiivi),
- ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18. joulukuuta 2006

¹ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

² EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19.

³ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84.

⁴ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

⁵ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

⁶ EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27.

annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006¹ (REACH-asetus),

- ottaa huomioon yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY,
- ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY,
- ottaa huomioon biosidivalmisteiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o/...,
- ottaa huomioon valmisteilla olevan komission suunnitelman Euroopan vesivarojen turvaamiseksi,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020" (COM(2011)0244),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa" (COM(2011)0571),
- ottaa huomioon kehitteillä olevan vesialan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden,
- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa" (COM(2007)0414),
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Marseillessa 12.–17. maaliskuuta 2012 järjestettävästä maailman kuudennesta vesifoorumista² ja siellä hyväksytyyn ratkaisu- ja sitoumusfoorumiin,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa³,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman komission valkoisesta kirjasta "Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

¹ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0091.

³ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja vetoamusvaliokunnan lausunnot (A7-0192/2012),
- A. ottaa huomioon, että vesipolitiikan puitedirektiivillä luotiin puitteet puhtaan veden suojelemiselle ja säilyttämiselle Euroopan unionissa ja vesivarojen pitkän aikavälin kestävän käytön varmistamiselle ja että direktiivin tavoitteena on saavuttaa vesien hyvä ekologinen ja kemiallinen tila, mutta toteaa, että direktiivissä säädetty jäsenvaltioiden vesipiirin hoitosuunnitelmien uudelleentarkastelu on osoittanut, ettei merkittävä osa EU:n vesimuodostumista saavuta hyvää tilaa vuoteen 2015 mennessä pitkäaikaisten ja uusien haasteiden vuoksi;
- B. korostaa, että vesivarat ovat erityisen alttiit ilmastonmuutoksen vaikutuksille, jotka voivat vähentää saatavilla olevan veden ja erityisesti juomaveden määrää ja heikentää sen laatua sekä johtaa tulvien ja kuivien kausien voimistumiseen ja tihenemiseen;
- C. ottaa huomioon, että vesi on elämälle välttämätön, luovuttamaton julkinen hyödyke ja että tasapuolinen vesihuolto vaikuttaa merkittävästi maailman luonnonvarojen ja ekosysteemipalveluiden suojeluun sekä luonnonvarojen käytön ja taloudellisen tuotannon kaikkiin osa-alueisiin, ja toteaa, että Euroopan teollisuuden tulevaisuus riippuu vesienhoidon tämänhetkisten haasteiden tehokkaista ratkaisuksista ja vesivarojen vastuullisesta ja tehokkaasta hoidosta, sillä vesivarat vaikuttavat suoraan ihmisten terveyteen, energiantuotantoon, maatalouteen ja elintarviketurvallisuuteen;
- D. toteaa, että Euroopassa hyödynnetään noin 13:a prosenttia makean veden kokonaisvarannosta, jossa on jo havaittavissa merkkejä vesistressistä, ja monin paikoin Euroopassa vesivarojen hyödyntäminen ylittää kestävän tason ja uhkaa luonnonvaraista kasvistoa ja eläimistöä, yhteiskunnan turvallista vedensaintia ja erilaisia tapoja hyödyntää vettä taloudellisessa toiminnassa, ja panee merkille, että joillakin Etelä-Euroopan alueilla vesivarojen hyödyntämisindeksi on kasvanut yli 40 prosentilla ja vesistressi on korkea;
- E. ottaa huomioon, että Etelä-Euroopan laajojen alueiden puolikuivalle ilmastolle on myös tyypillistä vesivarojen hyvin epätasainen jakautuminen eri vuodenajoille ja vuosille ja että epäsäännöllisellä jakautumisella on taipumus korostua ilmastonmuutoksen myötä;
- F. toteaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa veloitetaan käyttämään luonnonvaroja tehokkaammin, mutta vedenkäytön nykyiset kehityssuunnat ovat usein kestävämpiä, koska tehottomat käytännöt johtavat vedentuhlaukseen ja vesihuollon infrastruktuurit ovat usein vanhentuneita sekä kehittyneimmillä että vähemmän kehittyneillä alueilla eikä todellisesta tehokkuudesta ja hävikistä ole saatavilla tietoja;
- G. ottaa huomioon, että vihreään talouteen ei voida siirtyä vastaamatta vesivaroihin liittyviin haasteisiin;
- H. toteaa, että huonosti puhdistetut jätevedet pilaavat yhä unionin rannikoiden merivesiä, minkä vuoksi on välttämätöntä nopeuttaa jätevedenpuhdistuksen infrastruktuurien rakentamista jäsenvaltioissa;

EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpano: ansiot ja puutteet

1. pitää vesipolitiikan puitedirektiiviä vakaana ja kunnianhimoisena lainsäädäntökehyksenä pitkän aikavälin yhdennetylle vesihuollolle unionissa; on tyytyväinen Euroopan vesien laadun ja jäteveden puhdistuksen parantumiseen viime vuosina; huomauttaa kuitenkin, että vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpano on ollut hidasta ja epätasaista eri jäsenvaltioissa ja alueilla ja että sitä on tehostettava merkittävästi Euroopan vesien hyvän tilan saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä;
2. toteaa, että vesi on ihmiskunnan yhteinen luonnonvara ja julkinen hyödyke ja että veden saatavuuden olisi oltava kaikille kuuluva perusoikeus; korostaa, että vesivarojen kestävä käyttö on ympäristön ja terveyden kannalta välttämätöntä ja sillä on perustava merkitys ilmaston sääntelyssä; toistaa, että sisämarkkinasäännöt on mukautettava vesialan erityispiirteisiin, ja kehottaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioita hoitamaan vesivarojaan ja hallinnoimaan vesilaitoksiaan vesipolitiikan puitedirektiivin 9 artiklan mukaisesti;
3. toteaa, että vaikka yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin täytäntöönpanossa on edistytty, jäteveden keräämisjärjestelmien ja/tai käsittelyn vaatimustenmukaisuudessa on edelleen puutteita;
4. korostaa, että vaikka pääpaino tulee asettaa voimassa olevan vesilainsäädännön täytäntöönpanolle, sääntelyssä on tiettyjä puutteita, jotka on korjattava mukauttamalla nykyistä lainsäädäntöä vastaamaan vesienhoidon painopisteitä ja antamalla uutta lainsäädäntöä tiettyjen alojen ja toimien vaikutusten korjaamiseksi, ja pitää tarpeellisena ottaa huomioon taloudellisten toimijoiden ja muiden asianomaisten osapuolten vapaaehtoisen yhteistyön merkitys kestäväälle vesienhoidolle;
5. toistaa kantansa, että komission tulisi antaa tulvadirektiivin kaltainen lainsäädäntöehdotus, jossa edistetään unionin toimintalinjojen hyväksymistä vesipulaa, kuivuutta ja ilmastomuutokseen mukautumista varten;
6. toteaa, että komissiossa valmisteilla oleva Euroopan vesivarojen turvaamista koskeva suunnitelma on unionin toimintapoliittinen vastaus nykyisiin ja tuleviin vesienhoidon haasteisiin ja että sen tavoitteena on varmistaa hyvälaatuisen veden riittävä saatavuus vesivarojen kestävä ja tasapuolisen käytön varmistamiseksi vuoteen 2050 mennessä puuttumatta kuitenkaan jäsenvaltioiden vesialan lainkäyttövaltaan;
7. muistuttaa jäsenvaltioita vesipolitiikan puitedirektiivistä johtuvasta velvollisuudesta saavuttaa vesien hyvä tila vuoteen 2015 mennessä; kehottaa komissiota ryhtymään määrätietoisiin toimiin unionin vesilainsäädännön rikkomisen lopettamiseksi jäsenvaltioissa; vaatii samalla, että lisätään tukea ja esimerkiksi kehitetään ja tarjotaan käyttöön kattavia suuntaviivoja ja tehokkaita välineitä, joilla etenkin parannetaan alueviranomaisten ja vesipiireistä vastaavien laitosten valmiuksia, varmistetaan yhtäläiset toimintaedellytykset ja autetaan jäsenvaltioita noudattamaan paremmin unionin vesipolitiikan tulevien täytäntöönpanovaiheiden vaatimuksia vesipolitiikan sitoumusten täyttämiseksi; korostaa, että vetoamukset ovat usein paljastaneet ongelmia unionin vesilainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja asianmukaisessa täytäntöönpanossa, ja kehottaa komissiota olemaan määrätietoisempi selvityksissään ja erityisesti vetoamuksia tarkastellessaan;

Vedenkäytön tehokkuus ja vesivarojen hallinnointi

8. painottaa vedenkäytön tehokkuuden merkitystä; kehottaa tehostamaan vedenkäyttöä erityisesti energian ja maatalouden kaltaisilla aloilla, joilla vettä käytetään eniten;
9. korostaa energiantuotannon, energiatehokkuuden ja vedensaannin varmistamisen välistä yhteyttä; huomauttaa, että unionin tasolla tarvitaan uusia strategioita ja suunnitelmia esimerkiksi veden käyttämisestä energian varastointiin, jotta voidaan varmistaa, ettei kasvava energiankysyntä vaaranna vedensaantia ja että mahdollisuus vähentää energiankulutusta tehokkaan vedenkäytön avulla tulee hyödynnettyä; korostaa, että vedenkäyttö on otettava huomioon sekä perinteisten että vähähiilisten energialähteiden, erityisesti bioenergian ja vesivoiman, kestävyuden arvioinnissa, ja varoittaa maakaasun uusien tuotantomenetelmien vaaroista;
10. painottaa, että vedenkäytön tehokkuutta ja kestävyyttä maatalousalalla voidaan parantaa ottamalla käyttöön innovoivia tekniikoita ja menetelmiä ja parantamalla viljelijöille ja loppukäyttäjille suunnattua tiedotusta; korostaa, että yhteistyö maankäyttäjien ja muiden sidosryhmien välillä tuottaa myönteisiä tuloksia vesiensuojelussa; korostaa lisäksi, että ilmastonmuutokseen ja elintarviketurvaan liittyvien haasteiden vuoksi on varmistettava, että maataloudella on käytössään riittävästi vesivaroja esimerkiksi kehittämällä veden varastointia; panee merkille, että maatalousala kuluttaa suurimman osan vesivaroista, ja korostaa vesiensuojelun ja veden kestäväen käytön merkitystä meneillään olevassa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa;
11. katsoo, että veden kysynnän kasvu edellyttää pikaisia investointeja kasteluun, ja kehottaa komissiota tukemaan vesipulan ratkaisukeinoja, joita ovat esimerkiksi keinotekoisesti täytettävät maanalaiset pohjavesialtaat, veden talteenotto ja vaihtoehtoisten kastelumenetelmien kehittäminen; korostaa samalla kyseiseen tekniikkaan liittyvän osaamisen ja teknologian siirron tärkeyttä sekä vesiensuojelua, vedenkeruuta, pohjavesien hoitoa ja jätevesien käsittelyä;
12. korostaa, että pohjaveden muodostuminen on maa- ja metsätalousmaiden alapuolella erittäin runsasta ja että viljelijöillä ja metsänhoitajilla on jo erityinen vastuu korkealuokkaisen pohjaveden säilymisestä puhtaana; antaa viljelijöille tunnustusta heidän pyrkimyksistään parantaa pohjaveden laatua;
13. korostaa, että ympäristön ja talouden kannalta kestävässä vedenpuhdistuksen ja jätevedenkäsittelyn toimintalinjoissa saastuminen tulisi torjua sen lähteellä niin, ettei kaikkia epäpuhtauksia tarvitse käsitellä kalliilla "piipunpääteknologialla", etenkin paikoissa, joissa vesi suotautuu saastuneen maaperän läpi; kannustaa käyttämään jätevettä ja piipunpääkäsittelyn sivutuotteita uutena resurssina, jonka on täytettävä tiukat laatuvaatimukset; toteaa, että jätevesiä voidaan käyttää energianlähteenä lämmön talteenoton tai jäteveden kuljettaman orgaanisen aineen energian hyödyntämisen kautta ja että tätä mahdollisuutta olisi kehitettävä edelleen;
14. vaatii unionin vesilainsäädännön tapauskohtaista päivittämistä niin, että siinä otetaan huomioon veden uudelleenkäyttöön ja kierrättämiseen liittyvä tekniikan kehitys ja mahdollistetaan käsitellyn jäteveden kustannus- ja energiatehokas uudelleenkäyttö kastelussa ja teollisuudessa sekä kotitalouksien ns. harmaan jäteveden uudelleenkäyttö;

vaatii toteuttamaan toimia kierrätetyn veden kemiallisen ja biologisen laadun asianmukaiseksi valvomiseksi; pyytää komissiota tutkimaan tapoja luoda kannustimia, joiden avulla käsiteltyä jätevettä, harmaata jätevettä ja sadevettä käytettäisiin entistä laajemmin, jotta vesivarojen kuormitusta voidaan lieventää;

15. huomauttaa, että vedenkulutuksen vähentäminen on asetettava etusijalle; painottaa ekologisen suunnittelun ja vettä säästävien laitteiden tärkeyttä ja vaatii, että vedenkäytön mittaamisesta tehdään kaikille aloille ja käyttäjille pakollista kaikissa unionimaissa; kehottaa lisäksi komissiota sääntelemään kotitalouksissa ja maataloudessa käytettävien laitteiden vedenkäytön tehokkuutta;
16. muistuttaa, että unionissa noin 20 prosenttia vedestä haaskataan tehottomuuden takia, joten vesivarojen käytön tehostaminen on merkittävä keino edistää niiden kestävää hyödyntämistä ja puuttua veden niukkuuteen ja kuivuusongelmiin; korostaa, että Euroopan vesiverkoston tila on kiireesti tarkastettava sen laadun, kunnan ja yhteenliitettävyyden arvioimiseksi, koska jopa 70 prosenttia Euroopan kaupunkeihin johdetusta vedestä saattaa mennä hukkaan vesijärjestelmien vuotojen vuoksi, ja kehottaa investoimaan infrastruktuureihin;

Vesi ja ekosysteemit

17. huomauttaa, että useimmat ekosysteemipalvelut perustuvat veteen, ja korostaa kunnollisen vesihuollon tärkeyttä biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamisessa; painottaa metsänistutuksen ja kosteikkojen kunnostustoimien tarvetta vesivarojen hallinnassa; kehottaa sovittamaan vesipolitiikan puitedirektiivin tavoitteet paremmin yhteen Natura 2000 -ohjelman kanssa; korostaa, että tietopohjaan tulisi sisällyttää "ympäristövirtaaman" käsite ja siinä tulee ottaa huomioon vettä tarvitsevat ekosysteemipalvelut; painottaa tarvetta ottaa huomioon, että veden kiertokulku vaihtelee luontotyyppin mukaan, mikä vaikuttaa kiertävän veden prosenttiosuuteen: veden kiertokulku ei ole samanlainen kaikkialla, vaan tropiikin, Välimeren, keskileveysasteiden ja napojen läheisyydessä sijaitsevien alueiden veden kiertokuluissa on eroja;
18. korostaa että vesivarat ja niihin liittyvät ekosysteemit ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutuksille, mikä voi vähentää saatavilla olevan veden ja erityisesti juomaveden määrää ja heikentää sen laatua sekä johtaa tulvien ja kuivien kausien voimistumiseen ja tihenemiseen; kehottaa ottamaan vesivaroihin kohdistuvan vaikutuksen asianmukaisesti huomioon ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen hillitsemistä koskevissa toimintalinjoissa; korostaa riskinehkäisy-, hillitsemis- ja vastastrategioiden merkitystä vesivaroihin liittyvien ääri-ilmiöiden ehkäisemisessä;
19. korostaa ilmastonmuutoksen mahdollisia vaikutuksia vesiekosysteemeihin, jotka edellyttävät tiukkoja, systemaattisia toimenpiteitä luonnon ja biodiversiteetin säilyttämiseksi ja tarkkoja sääntöjä, joiden mukaan hallita muutettuja vesiä ja erityisesti patoaltaita ja muutetun veden järjestelmiä;
20. toteaa, että on myös maita, joissa ei ole pulaa vedestä vaan joilla on vaikeuksia hallita säännöllisistä tai runsaista sateista ja tulvista johtuvia liiallisia vesimääriä, jokieroosiota sekä valuma- ja rannikkoalueiden saastumista, ja että nämä ilmiöt vaikuttavat suuresti paikallisväestöön, mistä ovat osoituksena monet vastaanotetut vetoamukset; kehottaa

komissiota analysoimaan asianmukaisesti mahdollisuuksia torjua tulvien seurauksia, koska tulvariski on jäsenvaltioissa viime vuosina noussut huomattavasti;

21. korostaa, että komission on kehotettava jäsenvaltioita edistämään ympäristöystävällisen maatalouden harjoittamista vuoristoalueilla hydrogeologisten poikkeusilmiöiden torjumiseksi ja vesivirtausten sääntelyn helpottamiseksi ottamalla uudelleen käyttöön hyväksi todetut menetelmät, kuten ojitus, salaojitus ja pengerrys, joiden avulla voitaisiin lieventää rankkasateiden kielteisiä vaikutuksia alajuoksulla sekä varmistaa, että vettä kerätään varastoon kuivia kausia varten ja voidaan käyttää esimerkiksi metsäpalojen sammuttamiseen;
22. tunnustaa, että pohjavettä johtavat kerrokset ovat keskeisessä asemassa veden kiertokulussa ja monissa muissa keskeisissä kysymyksissä, kuten vesien pilaantumisessa, tulvien vaikutuksia lieventävissä järjestelmissä, meriveden tunkeutumisessa makeaan pinta- tai pohjaveteen ja pitkällisestä pohjaveden liikakäytöstä johtuvassa maan vajoamisessa; kehottaa komissiota painottamaan riittävästi pohjavesikerrosten kestävää hoitoa;
23. on huolissaan liuskekaasun etsinnästä ja talteenotosta aiheutuvista pinta- ja pohjavesiin kohdistuvista suurista riskeistä ja kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että näihin toimiin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä; kehottaa komissiota antamaan pikaisesti ohjeet vesien perustilan tarkkailun mahdollistavien tietojen keräämisestä, joka on tehtävä ennen etsinnässä ja talteenotossa käytettävää vesisärötystä, ja kriteereistä, joiden perusteella arvioidaan vesisärötyksen vaikutuksia erilaisissa geologisissa muodostumissa, mukaan lukien mahdolliset vuodot pohjavesivarantoihin;
24. palauttaa mieliin, että maaperän suojeleminen on keskeinen osa veden laadun säilyttämistä; huomauttaa, että maaperän huonontumisen syyt ja seuraukset ovat ennen kaikkea paikallisia ja alueellisia ja että toissijaisuusperiaatetta olisi näin ollen noudatettava; vetoaa kaikkiin jäsenvaltioihin, jotta ne täyttäisivät velvollisuutensa turvata maaperän laatu ja pitää se elinvoimaisena, ja vaatii myös jäsenvaltioita, joissa ei ole maaperänsuojelumääräyksiä, kantamaan vastuunsa;
25. huomauttaa, että yhdennetyssä vesivarojen hallinnassa ja maankäytön suunnittelussa vesipiirien tasolla olisi otettava huomioon vedestä riippuvainen taloudellinen toiminta ja kaikkien käyttäjien vedentarve, veden niukkuutta olisi käsiteltävä kokonaisvaltaisesti ja vesien virkistyskäytön kestävyys olisi varmistettava;
26. huomauttaa, että yhdyskuntajätevesi on yksi merkittävimmistä vesiympäristöjen saastuttajista jokialueilla ja rannikolla ja että yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin täytäntöönpanon onnistuminen vaikuttaa merkittävästi kaikkien jäsenvaltioiden vesien laatuun ja myös vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanon onnistumiseen;
27. korostaa, että tällainen saastuminen voi vaikuttaa vakavasti ihmisten terveyteen, mistä todistavat Irlannista (Galway), Ranskasta (Bretagne) ja muista jäsenvaltioista vastaanotetut vetoomukset; palauttaa mieliin jätehuollosta 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman, jossa käsiteltiin vetoomusten esittäjien esiin nostamia ongelmia jätehuoltodirektiivin ja vastaavien direktiivien soveltamisessa unionin jäsenvaltioissa ja

jossa kiinnitettiin huomiota vesien vaarallisen laajaan saastumiseen, joka johtuu huonosti hoidetuista tai laittomista kaatopaikoista ja louhoksista, jotka ovat aiheuttaneet maaperään suotautumista sekä pohjaveden ja pohjavedenpinnan saastumista;

28. kiinnittää huomiota vetoomusten esittäjien esiin tuomiin kielteisiin ilmiöihin – kuten kaatopaikat, toimivaltaisten viranomaisten laiminlyönnit veden laadun valvonnassa, sääntöjenvastaiset tai laittomat maatalouden ja teollisuuden käytännöt, kaupunki- ja energiarakentaminen, maatalous ja teollisuus – jotka vaikuttavat ympäristöön ja ihmisten terveyteen ja huonontavat veden laatua; vaatii kohdennettuja kannustimia, jotta vesienhoito olisi tehokkaampaa ja turvattaisiin kohtuuhintainen vedensaanti kaikille – etenkin köyhille väestöryhmille ja maaseutuväestölle – ja jotta vettä voitaisiin toimittaa vesipulasta kärsiville alueille ja eritoten alueille, jotka sijaitsevat kaukana vesihuoltoinfrastruktuurilla varustetuista suurista kaupunkitaajamista;
29. katsoo, että ravinteet ovat yksi monista pintavesimuodostumia saastuttavista tekijöistä ja että ne vaikuttavat biodiversiteettiin ja vähentävät arvokkaita ekosysteemipalveluita; toteaa, että tutkitut ravinneolot saattavat olla epäonnistumisen syynä yli puolessa niistä tapauksista, joissa ei todennäköisesti saavuteta pintavesimuodostumien hyvää tilaa vuoteen 2015 mennessä;
30. kehottaa komissiota vauhdittamaan toimia antibiootti- ja lääkejäämien sekä ehkäisytablettien hormonijäämien kaltaisten epäpuhtauksien lisääntyvän vesistöihin pääsyn estämiseksi, koska nämä jäämät vaikuttavat haitallisesti ihmisten terveyteen ja ympäristöön;

Tieto ja innovointi

31. myöntää, että unionin toimintapolitiikan kehys on mahdollistanut yhtenäisempien vesialan tietojen keräämisen sekä paremman valvonnan; toteaa kuitenkin, ettei saatavilla ole luotettavia tietoja veden määrästä, esimerkiksi vedenotosta ja vuodoista; pitää mahdollisena parantaa tiedonhallintaa kehittämällä tilastotietoja ja hyödyntämällä tiedonkeruuasemia, Euroopan vesitietojärjestelmää ja Euroopan maanseurantaohjelmaa vesivarojen tilan ja taloudellisen toiminnan aiheuttaman kuormituksen seurannassa; kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa uudet luotettavat indikaattorit vesitilinpitoa varten; korostaa, että tietopohjaan tulisi sisällyttää "ympäristövirtaaman" käsite ja siinä olisi otettava huomioon vettä tarvitsevat ekosysteemipalvelut sekä veden kiertokulusta johtuvat ilmaston, maaperän ja pohjavesivarantojen yhteydet;
32. pitää tarpeellisena keskittyä Horisontti 2020 -aloitteen erityistavoitteisiin ja -toimiin, jotka koskevat vesivarojen ja vesiympäristöjen parempaa, kestäväää hallintaa unionissa ja sen naapurivaltioissa; katsoo, että unionin tutkimuspolitiikalla olisi vastattava maatalouden, rakennusten, teollisuuden ja kotitalouksien vesienhoitoa sekä vedenkäytön tehokkuustavoitteita koskeviin kasvaviin haasteisiin; panee tässä yhteydessä merkille Itämeren BONUS-ohjelman, joka toimii esimerkkinä muille alueille;
33. katsoo, että vesiaiheisten tutkimusten ja innovaatioiden kannustaminen on tärkeää ja että alan eurooppalaisten klusterien kehitystä on tuettava; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja asianomaisia sidosryhmiä tukemaan vesialan eurooppalaista innovaatiokumppanuutta

tehokkaana välineenä, jolla keskitetään toimet maailman johtavaan tutkimukseen ja innovointiin, poistetaan esteet, jotka haittaavat tiedon, parhaiden tekniikoiden ja teknologisten läpimurtojen nopeaa siirtämistä ja integrointia markkinoille, ja edistetään vesiteknologian sisämarkkinoiden kehittymistä; korostaa ekoinnovoinnin merkitystä vesivarojen suojelemiselle, biodiversiteetille ja tasapainoisille ekosysteemeille; painottaa mahdollisuuksia luoda "vihreitä" työpaikkoja innovointiin ja osaamiseen perustuvan vesipolitiikan, paremman vesienhoidon ja vedenkäytön tehokkuuden avulla; kehottaa komissiota arvioimaan miten ja kuinka suuressa määrin sen vesialan tutkimus- ja kehittämistoimet vaikuttavat työllisyyteen;

Vesinäkökohtien valtavirtaistaminen

34. korostaa tarvetta tehdä vesialan tavoitteista johdonmukaisempia ja sisällyttää ne sekä resurssitehokkuusstrategia keskeisine vedenkäytön tehokkuustavoitteineen paremmin unionin, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason lainsäädäntöön; vaatii, että vesivaroihin kohdistuvien vaikutusten kattava arvio otetaan huomioon, kun suunnitellaan Eurooppa 2020 -strategian kaltaisia yleisiä talouden hallinnan toimintalinjoja tai yhteisen maatalouspolitiikan ja koheesiopolitiikan kaltaista unionin yhteistä politiikkaa, jotta saatavilla oleva rahoitus voidaan keskittää aihekohtaisesti vesialan ongelmiin ja vesinäkökohdat otetaan huomioon kaikilla politiikan aloilla, veden laadun parantamiseksi kaikilla Euroopan alueilla;
35. toteaa, että koheesiorahastoja koskevassa EU:n uudessa rahoitusstrategiassa tulee ottaa aiempaa paremmin huomioon investoinnit vesitekniseen infrastruktuuriin;
36. toteaa, että viljelijöille asetetut vaatimukset ovat jo tiukkoja ja niitä valvotaan tarkkaan; kehottaa vahvistamaan yhteisen maatalouspolitiikan ympäristöehtoja nykyisten velvollisuuksien pohjalta;

Vesi ja talous

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan periaatteiden "saastuttaja maksaa" ja "käyttäjää maksaa" soveltamisen avoimilla ja tehokkailla hinnoittelujärjestelmillä, joita sovelletaan kaikilla vettä käyttävillä aloilla ja joilla pyritään vesipolitiikan puitedirektiivin mukaisesti vesipalvelujen kaikkien kulujen kattamiseen, ympäristö- ja luonnonvarakustannukset mukaan lukien; painottaa kuitenkin, että vesimaksujen määrittämisessä tulisi ottaa huomioon sosiaaliset ongelmat ja että puhdasta vettä on oltava saatavilla kohtuuhintaan ihmisten tarpeisiin; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan ja muuttamaan vesivarojen kannalta haitallisia tukia sekä kehittämään ja ottamaan käyttöön uusia taloudellisia ohjauskeinoja, joilla vähennetään ympäristölle haitallisia toimia ja kannustetaan vesivarojen kestävämpään käyttöön; korostaa, että veden hinnoittelussa tulee ottaa huomioon jätevedenkäsittelyn ympäristövaikutukset; tähdentää, että poliittisesta tahdosta huolimatta talouskriisi ja julkisten menojen rajoitukset estävät paikallisia ja alueellisia viranomaisia rahoittamasta harmaan jäteveden käsittelyhankkeita, ja kehottaa siksi komissiota turvaamaan jätevedenkäsittelylaitosten asianmukaisen rahoituksen; kehottaa komissiota kehittämään strategian vedenkulutuksesta, veden pilaantumisesta ja jätevedenkäsittelystä syntyvien ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin;

38. katsoo, että vesivarojen saatavuus turvataan yhtä lailla loma-asunnoilla kuin vakituisillakin asunnoilla, joten niiden osuuden järjestelmän rahoituksesta on oltava vähintään yhtä suuri;
39. kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään rakennerahastojen, koheesiorahaston ja maaseudun kehittämisrahaston tarjoamia mahdollisuuksia ja investoimaan olemassa olevan infrastruktuurin ja teknologian tukemiseen tai uusimiseen, jotta vesivarojen käyttö tehostuisi;
40. katsoo, että kysynnän hallinta on avainasemassa veden niukkuuteen puuttumisessa, ja vaatii, että vedenkysynnän hallintasuunnitelmat asetetaan ehdoksi unionin rakenne- ja koheesiorahastoiden tuelle vesialalle tai vesi-intensiiviselle toiminnalle ja että jäsenvaltioiden on asetettava vedenkäytön kestävyuden arviointi ehdoksi luvan saamiselle vesi-intensiiviseen taloudelliseen toimintaan, kuten massaturismiin tai joihinkin maataloustuotannon muotoihin;
41. kehottaa Euroopan komissiota kannustamaan yrityksiä käyttämään vähemmän vettä kuluttavia materiaaleja tukemalla tutkimusta ja kehittämistä sekä myöntämällä rakennerahastotukea alueille, joilla vesivaroja on vähiten;
42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita etsimään hallinnollisia keinoja ja rahoituslähteitä, joilla voitaisiin helpottaa maaseudun asukkaiden liittämistä viemäriverkkoihin;
43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita viipymättä hyväksymään konkreettisia suunnitelmia kaikkien ympäristön kannalta haitallisten tukien poistamiseksi vaiheittain ennen vuotta 2020 ja raportoimaan edistyksistä kansallisten uudistusohjelmien kautta;

Vesi ja yhteiskunta

44. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueviranomaisia edistämään alojen välistä vuoropuhelua, taloudellisten toimijoiden ja kansalaisten välistä näkemysten vaihtoa vesialan kysymyksistä sekä viranomaisten ja vetoamusvaliokunnan vuoropuhelua silloin, kun valiokunta käsittelee unionin kansalaisten vesiasioihin liittyviä huolenaiheita, sekä tukemaan paikallisyhteisöjen ja eri tasojen sidosryhmien täysimääräistä ja avointa osallistumista vesipolitiikan kehittämiseen; korostaa, että vesialalla tarvitaan tehokasta monitasohallintoa, jossa tiedostetaan integroidun vesienhoidon välttämättömyys vesistöalueita ympäröivällä maaseudulla ja tuetaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
45. katsoo vesienhoitopolitiikan tehokkuuden edellyttävän, että sitä toteutetaan lähellä vesivaroja; kehottaa komissiota ottamaan huomioon luonnonhaitta-alueet, kuten vuoristoalueet, saaret sekä syrjäisimmät alueet;
46. kehottaa lisäämään yleistä tietoisuutta vesikysymyksistä ja valistusta, jotta kuluttajat, terveysalan toimijat ja poliittiset päätöksentekijät ymmärtävät paremmin veden, ekosysteemien, jätevesihuollon, hygienian, terveyden, elintarviketurvallisuuden, elintarviketurvan ja katastrofien ehkäisyn välisen yhteyden; painottaa alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kansalaisjärjestöjen tärkeää roolia tiedotuskampanjoissa ja koulutustoimissa; katsoo, että nämä ohjelmat on suunnattava kaikenikäisille kansalaisille, jotta tätä elintärkeää julkista hyödykettä osataan käyttää paremmin ja tehokkaammin;

47. korostaa, että vesi tai vesiekosysteemit eivät tunne hallinnollisia rajoja ja siksi kaikki niiden suojelemiseen ja kehittämiseen tähtäävät toimenpiteet on toteutettava johdonmukaisesti ja koordinoitusti siten, että niistä huolehtivat mieluiten toimivaltaiset viranomaiset, joiden lainkäyttövalta kattaa koko valuma-alueen;
48. toistaa, että vesipolitiikan puitedirektiivissä säädetään samalla valuma-alueella sijaitsevien jäsenvaltioiden toimien koordinoinnista silloin, kun veden käytöllä voi olla vaikutuksia yli rajojen, ja kehottaa tällaisia jäsenvaltioita osallistumaan säännölliseen rajat ylittävään yhteydenpitoon ja yhteistyöhön vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanon tukemiseksi prioriteettiaineiden, vaarallisten prioriteettiaineiden ja ravinteiden aiheuttaman saastumisen osalta;
49. toteaa, että uimaveden laadulla on vaikutusta matkailuun; kehottaa laajentamaan "sinisen lipun" järjestelmän koskemaan Euroopan kaikkia uimapaikkoja, myös jokia, järviä ja lampia;
50. korostaa, että kestävän matkailun käsite pitää sisällään vesivarojen suojelemisen; kehottaa tukemaan veden säästämistä ja kestäväää käyttöä koskevaa koulutusta matkailualan ammattilaisten keskuudessa erityisesti rannikko- ja kylpyläalueilla;
51. korostaa, että hyvien vesijärjestelmien käyttöönotto rakennuksissa ja julkisilla paikoilla on tärkeää pullotetun veden tarpeen vähentämiseksi;
52. panee merkille, että vuodesta 1988 alkaen vetoamusvaliokunnalle esitetyistä, ympäristöasioita koskevista vetoamuksista 601 (Espanja 166, Yhdistynyt kuningaskunta 129, Saksa 97, Italia 60, Ranska 55, Kreikka 34, Alankomaat 16, Portugali 16, Irlanti 12, Puola 4, Romania 4, Suomi 3, Bulgaria 2, Unkari 2 ja Slovenia 1) koskee veden laatua ja määrää jäsenvaltioissa ja että osassa niistä on useita allekirjoittajia (katso vetoamus nro 0784/2007, jonka on allekirjoittanut 2 036 henkilöä); pitää näitä vetoamuksia osoituksena siitä, että unionin kansalaisilla on merkittäviä veteen liittyviä ongelmia;
53. panee merkille, että maaliskuussa 2012 tehdyn Eurobarometri-tutkimuksen mukaan unionin kansalaisista 68 prosenttia pitää veden määrään ja laatuun liittyviä ongelmia vakavina, 80 prosenttia pitää kemiallista pilaantumista uhkana vesiympäristölle, 62 prosenttia pitää omia tietojansa maansa pohjavesiä, järviä, jokia ja rannikkovesistöjä koskevista ongelmista puutteellisina, 67 prosenttia pitää tiedottamista tehokkaimpana tapana torjua vesivaroihin liittyviä ongelmia ja 73 prosenttia katsoo, että EU:n pitäisi ehdottaa lisätoimenpiteitä Euroopan vesiongelmiin ratkaisemiseksi;

Vesi ja maailma

54. on tyytyväinen siihen, että puhtaan juomaveden jatkuvaa saantia koskeva Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhattavoite on saavutettu suunniteltua aikaisemmin; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja asiaankuuluvia viranomaisia kaikilla hallintotasoilla vahvistamaan sitoutumistaan perusjätevesihuoltoon koskevan vuosituhattavoitteen saavuttamiseen ja toimimaan aktiivisesti sen edistämiseksi sekä ottamaan huomioon kestävän kehityksen Rio+20-konferenssin asiaa koskevat päätelmät, jotta oikeus juomaveden ja jätevesihuoltoon tunnustetaan ihmisarvoisen elämän kannalta keskeiseksi

perusihmisoikeudeksi YK:n yleiskokouksen vuonna 2010 vahvistamien periaatteiden mukaisesti;

55. suhtautuu myönteisesti unionin aktiiviseen osallistumiseen maailman kuudenteen vesifoorumiin, joka järjestettiin Marseillessa 12.–17. maaliskuuta 2012; kehottaa unionia edelleen sitoutumaan veden saatavuuden parantamiseen maailmassa erityisesti Etelä-Koreassa vuonna 2015 järjestettävää maailman seitsemättä vesifoorumia silmällä pitäen;
56. huomauttaa, että unionissa on paljon vesialan asiantuntemusta, jota olisi hyödynnettävä käytännössä perusjätevesihuoltoa koskevan vuosituhattavoitteen ja muiden veteen liittyvien kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota kolmansien maiden hyviin käytäntöihin, jotka liittyvät kerätyn sadeveden hyödyntämiseen ja jäteveden uudelleenkäyttöön, jotta vesipulasta selvittää erityisesti kuivimpina kausina; kehottaa syventämään näiden alojen yhteistyötä vesivarojen käytön alalla teknisesti edistyneimpien kolmansien maiden kanssa;
57. uskoo, että kansainväliset tavoitteet olisi asetettava korkeammalle kestävän vedenkäytön saavuttamiseksi yhdenntyn vesivarojen hoidon ja paremman resurssitehokkuuden avulla;
58. kannustaa paikallisviranomaisia tai muita asiaankuuluvia elimiä osoittamaan osan käyttäjiltä perityistä vesihuollon ja jätevesihuollon palvelumaksuista hajautettuihin yhteistyöhankkeisiin; kiinnittää huomiota joidenkin jäsenvaltioiden käyttöön ottaman 1 prosentin suuruisen vesihuollon solidaarisuusmaksun periaatteeseen levittämisen ja toteuttamisen arvoisena esimerkkinä;
59. kehottaa komissiota unionin puolesta sekä unionin jäsenvaltioita liittymään vuonna 1997 tehtyyn kansainvälisiä vesistöjä koskevaan YK:n yleissopimukseen ja edistämään maasta toiseen ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien suojelusta ja käytöstä Helsingissä vuonna 1992 tehdyn yleissopimuksen muutosten voimaantuloa, jotta voidaan laajentaa tämän sopimuksen soveltamisalaa YK:n Euroopan talouskomission jäsenvaltioiden ulkopuolelle, sekä kannustamaan vuoden 1992 Helsingin yleissopimukseen tehdyn vesivaroja ja terveyttä koskevan pöytäkirjan laajempaan ratifiointiin, jotta voidaan edistää kansallisten ja valtioiden rajat ylittävien vesistöjen koordinoitua ja oikeudenmukaista hoitoa;

o
o o

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Vesi on elämälle välttämätöntä. Veden kestävä hallinta on tärkeää sen takaamiseksi, että kaikki ekosysteemit saavat riittävän määrän hyvälaatuista vettä, jotta ne pysyvät toimimaan kunnolla ja tarjoamaan palveluja, jotka ovat olennaisia elintarviketurvan ja -turvallisuuden sekä terveytemme, yhteiskuntamme ja taloutemme kannalta. Vesi on kiistatta kaikista julkisista hyödykkeistä tärkein.

Euroopan ja koko maailman makeanveden varannot ovat kuitenkin vaarassa, jos käytämme niitä yli kestävyuden rajojen. Kaupungistuminen, väestönkasvu, liikakulutus, biologinen ja kemiallinen pilaantuminen, hydromorfologiset muutokset ja ilmastonmuutos luovat yhä suurempia paineita puhtaiden ja turvallisten vesivarojen saatavuudelle ja laadulle. Talouden kasvu ei voida tulevaisuudessa jatkua, ellei sen haitallisia ympäristövaikutuksia vesivaroihin saada loppumaan.

Mikä on tilanne Euroopan unionissa? Olemassa oleva vesilainsäädäntö tarjoaa vakaan kehyksen kestäväälle ja tehokkaalle vesihuollolle. Erityisesti vuonna 2000 annettua vesipolitiikan puitedirektiiviä voidaan pitää EU:n vesipolitiikan merkkipaaluna. Direktiivissä noudatetaan yhdenmukaista lähestymistapaa, jossa keskitytään vesihuoltoon vesipiirien tasolla. Sillä laajennetaan vesiensuojelu kattamaan kaikki pinta- ja pohjavedet ja asetetaan kestävyystavoitteeksi Euroopan vesimuodostumien ekologisesti, kemiallisesti ja määrällisesti hyvän tilan saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä.

Vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpano on kuitenkin ollut hidasta EU:n valtioissa ja alueilla ja tulokset ovat olleet hyvin erilaisia. Nyt alkaakin käydä selväksi, ettei merkittävä osa EU:n vesimuodostumista saavuta hyvää tilaa vuoteen 2015 mennessä pitkäaikaisten ja uusien haasteiden vuoksi.

Komissio on käynnistänyt useita vesialan tilannearvioita EU:ssa. Prosessin päätteeksi julkaistaan marraskuussa 2012 suunnitelma Euroopan vesivarojen turvaamiseksi. Suunnitelman on tarkoitus olla EU:n toimintapoliittinen vastaus vesialan nykyisiin ja tuleviin haasteisiin, ja sen tavoitteena on varmistaa hyvälaatuisen veden riittävä saatavuus, jotta vedenkäytöstä tulee kestävä ja tasapuolista vuoteen 2050 mennessä. Suunnitelma on Eurooppa 2020 -strategian resurssitehokkuutta koskevan etenemissuunnitelman vettä koskeva välitavoite, mutta se ohjaa politiikkaa pidemmällä aikavälillä vuoteen 2050 asti.

Esittelijä arvostaa komission hanketta ja katsoo, että Euroopan parlamentin on panostettava merkittävästi prosessiin, joka johtaa Euroopan vesipolitiikan tulevan suunnan luomiseen suunnitelman pohjalta. Tehokkain etenemistapa on keskittyä täytäntöönpanoon. Siksi tässä mietinnössä tarkastellaan EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanon nykytilaa jäsenvaltioissa ja esitellään sekä onnistumisia että tärkeimpiä haasteita, jotka on voitettava täytäntöönpanon parantamiseksi. Mietinnössä otetaan esiin myös tärkeitä politiikan puutteita, jotka on korjattava uudella lainsäädännöllä.

Alla on yhteenveto mietinnön tärkeimmistä havainnoista.

- *Alueellista ulottuvuutta tulee painottaa enemmän.* Eurooppa hyödyntää vain noin 13:a prosenttia maanosan vesivarannoista, mutta vesivarat jakautuvat maantieteellisesti hyvin epätasaisesti ja vesivaroihin kohdistuu suuria paineita monissa Euroopan maissa ja alueilla. Kaikille sopivaa yhtä ratkaisua ei ole olemassa. Alueellista ja paikallista ulottuvuutta tulee vahvistaa, paikallisten sidosryhmien ja yhteisöjen tulee olla mukana osallistavassa prosessissa politiikan suunnittelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa ja komission tulee edistää valmiuksien parantamista ja suunnitella selvät suuntaviivat täytäntöönpanoa varten.
- *Tarvitaan luotettavia tietoja, erityisesti veden määrästä.* Vaikka saatavilla olevat ja erityisesti veden laatua koskevat tiedot ovat nykyisen politiikan ansiosta yhtenäisempiä, veden saatavuutta koskevissa tiedoissa on yhä suuria puutteita. On hyvin tärkeää selvittää, kuinka paljon vettä virtaa vesipiireihin ja niistä pois ja kuinka paljon vettä kukin ala ottaa, sekä vahvistaa Euroopan vesitietojärjestelmää (WISE). On kehitettävä uusia keskeisiä indikaattoreita. Niissä tulee ottaa huomioon vettä tarvitsevat ekosysteemipalvelut, ja niiden avulla tulee luoda mitattavissa olevia tavoitteita, erityisesti vedenkäytön tehokkuuden suhteen.
- *Vesikysymykset tulee ottaa huomioon kaikilla politiikan aloilla.* Toimivan vihreän talouden saavuttaminen edellyttää vesinäkökohtien huomioimista kaikilla politiikan aloilla. Vettä koskevat tavoitteet tulee sisällyttää EU:n, kansallisen ja alueellisen tason lainsäädäntöön. Lisäksi on tärkeää pyrkiä yhdenmukaistamaan paremmin eri lainsäädäntövälineet esimerkiksi poistamalla vesipolitiikan puitedirektiivin, nitraattidirektiivin, REACH-asetuksen ja Natura 2000 -ohjelman väliset epäjohdonmukaisuudet.
- *Vesiensojeluun tarvitaan kokonaisvaltainen lähestymistapa.* Vesivarojen suojelua, ja erityisesti juomaveden suojelua, on käsiteltävä maailmanlaajuisesta näkökulmasta, ja siinä on otettava huomioon kaikki vettä tarvitsevat ekosysteemipalvelut. On ratkaisevan tärkeää, että saastumiseen puututaan sen lähteellä, jotta voidaan estää vaarallisten aineiden pääsy ympäristöön ja vähentää jäteveden käsittelytaakkaa. Ilmastonmuutoksen lieventämistä ja siihen sopeutumista koskevissa politiikoissa on aina otettava huomioon vesivaroihin kohdistuvat vaikutukset, ja EU:n tulee omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa veden niukkuuteen ja kuivuuteen.
- *Vedenkäytön tehokkuutta voidaan ja pitää parantaa huomattavasti.* Resurssitehokkuus on Eurooppa 2020 -strategian lippulaivanhanke, ja vedenkäytön tehokkuudella on strategiassa keskeinen merkitys. Lisäksi veden määrä ja laatu ovat kiinteästi sidoksissa toisiinsa. Esimerkiksi energian ja veden välillä on tärkeä yhteys: Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äskettäin teettämän tutkimuksen mukaan energia-alan vedenoton osuus on noin 45 prosenttia koko EU:n vedenotosta ja energiantuotanto voi vaikuttaa veden laatuun. Samalla veden käsittelyssä käytetään energiaa. Siksi on varmistettava, ettei kasvava energiankysyntä aiheuta kestävästi painetta vesivaroihin. Ottamalla käyttöön uusia kastelutekniikoita ja -käytäntöjä ja neuvomalla maanviljelijöitä voidaan parantaa vedenkäytön tehokkuutta maataloudessa – toisella runsaasti vettä käyttävällä alalla, jonka osuus EU:n vedenkäytöstä on noin 33 prosenttia (ja jonka osuus saattaa nousta 80 prosenttiin joillakin Etelä-Euroopan

alueilla). Mittaamisen ja ekologisen suunnittelun avulla voidaan parantaa tehokkuutta julkisissa vesilaitoksissa ja teollisuudessa.

- *Veden uudelleenkäytöstä ja kierrätyksestä tulee säätää EU:n lainsäädännössä.* Erityisesti alueilla, joilla vesivaroja kuormitetaan, veden uudelleenkäyttö kastelutarkoituksiin ja kotitalouksissa voi olla tärkeä keino varmistaa vedensaanti. Lainsäädäntökehityksessä tulisi säätää veden kierrättämisestä ja ottaa huomioon teknologinen kehitys, joka mahdollistaa kierrätetyn veden laadun tehokkaan valvonnan.
- *Tutkimusta ja innovointia on edistettävä.* Komission ja jäsenvaltioiden on myönnettävä riittävästi rahoitusta tutkimushankkeisiin, jotka koskevat sadevesijärjestelmiä, mittaustekniikoita, tapoja valvoa ja poistaa pistekuormitusta ja kemiallista ja biologista hajakuormitusta sekä vettä säästäviä ja vedenkäytön tehokkuutta kaupunki- ja maaseutualueilla parantavia teknologioita. Kaikkien sidosryhmien tulee tukea kehitteillä olevaa vesialan eurooppalaista innovaatiokumppanuutta ihanteellisena keinona keskittää toimet innovointiin.
- *Taloudelliset välineet ovat tärkeitä vettä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti talouskriisin aikana.* Vesipolitiikan puitedirektiivillä pyritään saamaan hinta kohdalleen, mutta kaikkien kulujen kattamiseksi sekä periaatteiden "saastuttaja maksaa" ja "käyttäjä maksaa" soveltamiseksi tarvitaan avoimempia hinnoittelujärjestelmiä. Käyttäjakohtaisissa vesimaksuissa tulee kuitenkin aina ottaa huomioon sosiaaliset kysymykset.
- *Kansainvälistä ulottuvuutta tulee vahvistaa.* Vaikka YK:n puhdasta juomavettä koskeva vuosituhanen kehitystavoite on saavutettu etuajassa, yli 800 miljoonaa ihmistä käyttää yhä likaista juomavettä ja perusjätevesihuoltoa koskevasta tavoitteesta ollaan vielä kaukana. EU:n tulee vahvistaa kansainvälistä sitoutumistaan, erityisesti kestävän kehityksen konferenssin (Rio+20) lähestyessä.

EU:n tasolla tarvitaan määrätietoisia toimia, joilla voidaan vastata maanosamme nykyisiin ja tuleviin vesialan haasteisiin. Esittelijä kehottaa komissiota sisällyttämään tämän mietinnön poliittiset suositukset Euroopan vesivarojen turvaamista koskevaan suunnitelmaan tärkeänä toimenä kohti tehokkaampaa ja yhdennetympää vesipolitiikkaa ja sen täytäntöönpanon yhtäläisiä edellytyksiä.

10.5.2012

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanosta ja Euroopan vesienhoidon haasteiden vaatimasta yleisestä ratkaisumallista
(2011/2297(INI))

Valmistelija: Konrad Szymański

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että on tarpeen keskittyä Horisontti 2020 -puiteohjelman erityisiin tavoitteisiin ja toimiin, jotka koskevat vesivarojen ja vesiympäristöjen parempaa ja kestäväää hallintaa EU:ssa ja sen naapurivaltioissa; katsoo, että EU:n tutkimuspolitiikalla olisi vastattava maatalouden, rakennusten, teollisuuden ja kotitalouksien vesienhoitoa sekä vedenkäytön tehokkuustavoitteita koskeviin yhä kasvaviin haasteisiin; panee merkille tässä yhteydessä Itämeren BONUS-ohjelman, joka toimii esimerkkinä muille alueille;
2. korostaa, että Euroopan vesiverkoston tilannetta laadun, kunnon ja yhteenliitettävyyden kannalta on tarkasteltava kiireellisesti, koska jopa 70 prosenttia Euroopan kaupunkeihin toimitetusta vedestä voi mennä hukkaan verkoston vuotojen vuoksi; korostaa lisäksi, että investoimista infrastruktuuriin on tuettava pikaisesti;
3. panee merkille tiedonpuutteen, joka liittyy vesivarojen saantiin ja vesienhoitoon kohdistuviin uhkiin sekä vedentarpeen tyydyttämiseen; panee merkille näiden uhkien laajuuden ja vakavuuden ja kehottaa komissiota ja neuvostoa pitämään tätä yhtenä tärkeänä alana, kun valmistellaan monivuotista rahoituskehystä (2014–2020);
4. pyytää komissiota tekemään veden säästämiseksi konkreettisia ehdotuksia esimerkiksi toimista, joilla parannetaan vedenkäytön tehokkuutta rakennuksissa sekä vettä kuluttavien laitteiden (esim. pesukoneet) vedenkulutusta koskevia merkintöjä;

5. toteaa, että jokainen yksilö ja jokainen yritys on riippuvainen vedestä – ainoasta luonnonvarasta, jota ei voi korvata mitenkään – ja katsoo, että Euroopan teollisuuden tulevaisuus riippuu tehokkaiden keinojen löytämisestä tämänhetkisiin veteen liittyviin haasteisiin sekä olemassa olevien vesivarojen vastuulliseen ja tehokkaaseen hallintaan, sillä vesivarat vaikuttavat suoraan ihmisten terveyteen, energiantuotantoon, maatalouteen ja elintarviketurvallisuuteen;
6. kehottaa soveltamaan vesienhoitoon hierarkkista menettelyä, jossa erotetaan toisistaan kulutus ja teollinen käyttö, ja kehottaa hoitamaan vesiä vastaavalla tavalla;
7. toteaa, että hintapolitiikan on oltava yhdenmukaista vedensäästöpolitiikan kanssa ja että hintojen on oltava avoimia ja progressiivisia ja niiden on vastattava palveluiden todellista suorittamista;
8. toteaa, että uimavesien veden laadulla on vaikutusta matkailuun; kehottaa laajentamaan "sinisen lipun" järjestelmän koskemaan Euroopan kaikkia uimapaikkoja ja myös jokia, järviä ja lampia;
9. korostaa, että kestävän matkailun käsite sisältää vesivarojen säilyttämisen; kehottaa tukemaan veden säästämistä ja kestäväää käyttöä koskevaa koulutusta matkailualan ammattilaisten keskuudessa erityisesti rannikko- ja kylpyläalueilla;
10. katsoo vesienhoitopolitiikan tehokkuuden edellyttävän, että sitä toteutetaan lähellä vesivaroja; kehottaa komissiota ottamaan huomioon luonnonhaitta-alueet, kuten vuoristoalueet, saaret sekä kaikkein syrjäisimmät alueet;
11. panee merkille, että vettä jakavilla elintarvikeyrityksillä on terveyteen ja turvallisuuteen liittyvä tehtävä esimerkiksi helleaaltojen aikana ja muissa erityisolosuhteissa ja että näin ollen pitäisi arvioida niiden läsnäoloa kullakin yksittäisellä alueella ja tukea niiden kehitystä sekä pääsyä koko alueelle;
12. kehottaa Euroopan komissiota kannustamaan yrityksiä käyttämään vähemmän vettä kuluttavia materiaaleja tukemalla tutkimusta ja kehittämistä sekä antamalla rakennerahastotukea alueilla, joilla vesivaroja on vähiten;
13. pitää myönteisenä sitä, että vesipiirin hoitosuunnitelmiin ja Euroopan vesitietojärjestelmään perustuvaa EU:n vesipolitiikkaa koordinoidaan ja kehitetään edelleen;
14. kehottaa komissiota analysoimaan asianmukaisesti mahdollisuuksia torjua tulvien seurauksia, koska jäsenvaltioissa on viime vuosina esiintynyt tulvauhkia huomattavasti aiempaa enemmän;
15. katsoo, että on mahdollista parantaa tiedonhallintaan perustamalla se tilastotietojen parantamiseen ja tiedonkeruuasemien sekä vesivaroja koskevien tietojärjestelmien käyttöön samoin kuin vesivarojen tilan ja taloudellisen toiminnan niihin kohdistamien paineiden valvontaan ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisen seurantajärjestelmän (GMES) avulla;

16. katsoo, että vesiaiheisten tutkimusten ja innovaatioiden tukeminen on tärkeää ja että eurooppalaisten alan klusterien kehitystä täytyisi vauhdittaa;
17. korostaa vesivarojen saatavuuden merkitystä EU:n teollisuuspolitiikalle; panee merkille veden jälleenkäyttömenetelmien soveltamisen suuret mahdollisuudet maatalouden, teollisuuden ja rakennusten jätevesien käsittelyssä; kehottaa komissiota edistämään hydrologisesta kierrosta otetun veden porrastetun käytön optimointia ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan tarvittavat investoinnit jätevesien puhdistus- ja kierrätysprosesseja varten, jotta voidaan säilyttää vedenlaatu ja parantaa sitä ja pitää teollisuusyritykset ajan tasalla kaikista veden koostumuksessa tapahtuvista merkittävistä muutoksista;
18. katsoo, että veden kysynnän kasvu edellyttää pikaisia investointeja kasteluun, ja kehottaa komissiota tukemaan vesipulan ratkaisukeinoja, joita ovat esimerkiksi keinotekoisesti täytettävät maanalaiset pohjavesialtaat, veden talteenotto ja vaihtoehtoisten kastelumenetelmien kehittäminen; korostaa samalla osaamisen ja tiedon siirron tärkeyttä kysymyksissä, jotka koskevat näitä menetelmiä sekä vedenottoa, kastelumenetelmiä, pohjavesien hallintaa ja jätevesien käsittelyä;
19. panee merkille vesivoiman potentiaalin hiilineutraalina ja omavaraisuuteen perustuvana energiantuotantomuotona, jolla voidaan tehokkaasti vastata EU:n energiansaantivaatimukseen; kehottaa kehittämään uusia ja innovatiivisia energiaratkaisuja tällä alalla;
20. toteaa, että jätevesiä voidaan käyttää energianlähteenä lämmön talteenoton tai jäteveden kuljettaman orgaanisen aineen energian hyödyntämisen kautta ja että tätä mahdollisuutta olisi kehitettävä edelleen;
21. kehottaa komissiota kehittämään yhtenäisen lähestymistavan, jonka avulla vedenkäytön, vesien pilaantumisen ja vedenkäsittelyn aiheuttamat kustannukset voidaan sisällyttää hintoihin;
22. kehottaa lisäämään kansainvälistä ja alueellista yhteistyötä etenkin EU:n naapurivaltioissa esimerkiksi Välimeren alueella; kehottaa kansainvälisiä ja alueellisia organisaatioita käsittelemään tehokkaasti yhteiskunnan nykyisiä ja tulevia vesienhoitoon liittyviä haasteita;
23. toteaa, että EU:n uudessa koheesiovarojen rahoitusstrategiassa tulee ottaa aiempaa paremmin huomioon investoinnit hydrotekniseen infrastruktuuriin;
24. vaatii, että vesien saastumisen valvonta ja hallinta toteutetaan ensisijaisesti saastumisen lähteillä;
25. panee merkille, että suurimman osan vesivaroista kuluttaa maatalousala ja että alalla pitäisi YMP:n puitteissa tukea vettä säästäviä menetelmiä ja tekniikoita mahdollisuuksien mukaan;
26. toteaa, että viljelijöihin sovellettavat vaatimukset ovat jo tiukkoja ja niitä valvotaan tiiviisti; kehottaa vahvistamaan YMP:n ympäristöehtoja nykyisten velvoitteiden pohjalta;

27. katsoo, että loma-asunnot hyötyvät samoista saatavilla olevista vesivaroista kuin vakituisetkin asunnot, joten niiden osuuden järjestelmän rahoituksesta on siksi oltava vähintään yhtä suuri.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	8.5.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 57 -: 1 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Antonio Cancian, Ioan Enciu, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Bernd Lange, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Silvia-Adriana Țicău
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Anne E. Jensen, Nicole Kiil-Nielsen, Norica Nicolai

25.4.2012

VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanosta ja Euroopan vesienhoidon haasteiden vaatimasta yleisestä ratkaisumallista
(2011/2297(INI))

Valmistelija: Nikolaos Chountis

EHDOTUKSET

Vetoomusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että vesi on ihmiskunnan yhteinen luonnonvara ja julkinen hyödyke, joten sitä ei saisi käyttää kaupallisen hyödyn hankkimiseen, ja katsoo, että veden saatavuuden olisi oltava kaikille kuuluva perusoikeus; korostaa, että vedenkäytön kestävyys on välttämätöntä ympäristön ja terveyden kannalta ja sillä on perustava merkitys ilmaston liittyvässä sääntelyssä; katsoo, että "vesivoimavarojen hallinnointiin ei saa soveltaa sisämarkkinasääntöjä" (parlamentin päätöslauselma P5_TA(2004)0183), ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan veden ja vesihuollon julkisen omistajuuden ja hallinnoinnin;
2. on huolissaan, että tasapaino veden tarpeen ja saatavuuden välillä on saavuttanut kriittisen tason monilla EU:n alueilla ja ilmastonmuutos voi vielä pahentaa tilannetta; ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus vaikuttavat nykyään pysyvästi joidenkin jäsenvaltioiden koko alueeseen; korostaa, että ilmastonmuutos ja siitä johtuva sääolojen muuttuminen vaikuttavat huomattavasti Euroopan vesivarojen laatuun ja saatavuuteen ja huomattavasta vesistressistä kärsivien alueiden määrän odotetaan nousevan Euroopassa nykyisestä 19 prosentista 35 prosenttiin vuoteen 2070 mennessä, ja toteaa, että ilmaston liittyvät äärimmäiset sääolot asettavat lisähaasteita tehokkaalle vesienhoidolle;
3. kehottaa äärimmäiseen varovaisuuteen sellaisten järjestelmien mahdollisten vakavien kielteisten ympäristövaikutusten suhteen, joilla on tarkoitus muuttaa jokien kulkua ja virtausta siten, että mahdollisesti pahennetaan huomattavasti vesivarojen kestävyyyteen ja ekologiseen tasapainoon kohdistuvia uhkia; toteaa, että suolanpoistolaitosten käyttö

vesipulan lieventämiseen tietyillä alueilla voi olla välttämätöntä, mutta korostaa, että niiden sijaintipaikan, energiankulutuksen ja erotetun suolan turvallisen hävittämisen suhteen pitäisi aina noudattaa tiukimpia ympäristövaatimuksia;

4. toteaa, että on myös maita, joissa ei ole pulaa vedestä vaan vaikeuksia hallita säännöllisten tai runsaiden sateiden ja tulvien tuottamia liiallisia vesimääriä, jokieroosiota sekä valuma- ja rannikkoalueiden saastumista, ja että useat vastaanotetut vetoomukset todistavat näiden ilmiöiden vaikutuksista paikallisväestöön;
5. panee merkille, että vesipolitiikan puitedirektiivillä luodaan puitteet kaikkien unionin vesimuodostumien – pohja- ja pintavesien, järvien, jokien ja rannikkovesien – suojelulle ja että direktiivin tavoitteena on saavuttaa vesien hyvä ekologinen ja kemiallinen tila vuoteen 2015 mennessä;
6. on huolissaan, että vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanossa on joissakin jäsenvaltioissa edelleen suuria ongelmia, sillä sen soveltaminen ja valvonta on ollut tehotonta; toteaa, että tilanne direktiivin täytäntöönpanossa on nykyisellään se, että jotkut jäsenvaltiot ovat aikataulusta jäljessä, EU:n vesien merkittävää puhdistumista ei ole tapahtunut läheskään hyväksyttävissä määrin ja tavoitteisiin ei useinkaan pyritä riittävän johdonmukaisesti muiden unionin politiikkojen kanssa; toivoo, että yhteisen maatalouspolitiikan meneillään olevassa uudistuksessa otetaan huomioon vesienhoidon ongelmat maataloudessa; korostaa, että hyvä vesienhoito on yhdistettävä kaikkeen Euroopan unionin politiikkaan aloilla, joilla käytetään ja säästetään vettä; korostaa, että paikalliset, alueelliset tai kansalliset sopeutumistoimet voivat olla tehokkaita vain, jos niitä koordinoidaan unionin tasolla;
7. katsoo, että yhdyskuntajätevesi on yksi merkittävimmistä vesiympäristöjen saastuttajista jokialueilla ja rannikolla ja että yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin täytäntöönpanon onnistuminen vaikuttaa merkittävästi kaikkien jäsenvaltioiden vesien laatuun ja myös vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanon onnistumiseen;
8. korostaa, että tällainen saastuminen voi vaikuttaa vakavasti ihmisten terveyteen, mistä todistavat Irlannista (Galway), Ranskasta (Bretagne) ja muista jäsenvaltioista vastaanotetut vetoomukset; muistuttaa 2. helmikuuta 2012 jätehuollosta antamastaan päätöslauselmasta, jossa käsiteltiin vetoomusten esittäjien esiin tuomia kysymyksiä jätehuoltodirektiivin ja muiden vastaavien direktiivien soveltamisesta ja kiinnitettiin huomiota veden vaarallisen laajaan pilaantumiseen, joka johtuu huonosti hoidetuista tai laittomista kaatopaikoista ja louhoksista, jotka ovat aiheuttaneet pohjaveteen ja pohjaveden pintaan vaikuttavaa imeytymistä ja pilaantumista;
9. toteaa, että yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin täytäntöönpanossa on edistytty mutta jäteveden keräämisjärjestelmien ja/tai käsittelyn vaatimustenmukaisuudessa on edelleen puutteita; pyytää komissiota tukemaan enemmän jätevedenpuhdistamoiden ja pienen ja suuren keräämisinfrastruktuurin rahoitusta EU:ssa, mukaan lukien käsitellyn jäteveden uudelleenkäyttö kasteluun ja teollisiin tarkoituksiin;
10. panee merkille, että vuodesta 1988 alkaen vetoomusvaliokunnalle esitetyistä vetoomuksista, jotka liittyvät ympäristöä koskeviin valituksiin, 601 vetoomusta (Espanja 166, Yhdistynyt kuningaskunta 129, Saksa 97, Italia 60, Ranska 55, Kreikka 34,

Alankomaat 16, Portugali 16, Irlanti 12, Puola 4, Romania 4, Suomi 3, Bulgaria 2, Unkari 2 ja Slovenia 1) koskee veden laatua ja määrää jäsenvaltioissa ja osassa niistä on useita allekirjoittajia (katso vetoamus nro 0784/2007, jonka on allekirjoittanut 2 036 henkilöä); toteaa, että nämä vetoamukset ovat todiste siitä, että unionin kansalaisilla on merkittäviä veteen liittyviä ongelmia;

11. panee merkille, että Eurobarometri-tutkimuksen (maaliskuu 2012) mukaan unionin kansalaisista 68 prosenttia katsoo, että veden määrää ja laatua koskevat ongelmat ovat vakavia, 80 prosenttia, että vesiympäristöä uhkaa kemiallinen pilaantuminen, 62 prosenttia, että heillä ei ole riittävästi tietoa maidensa pohjavesiä, järviä, jokia ja rannikkovesistöjä koskevista ongelmista, 67 prosenttia, että tehokkain tapa torjua veteen liittyviä ongelmia olisi niistä tiedottaminen, ja 73 prosenttia, että EU:n pitäisi ehdottaa lisätoimenpiteitä Euroopan vesiongelmiin ratkaisemiseksi;
12. muistuttaa jäsenvaltioita niille vesipolitiikan puitedirektiivissä asetetusta velvoitteesta saavuttaa vesien hyvä tila vuoteen 2015 mennessä ja pyytää jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan mahdollisimman nopeasti tarvittavat toimenpiteet ja varmistamaan riittävä rahoitus ja tekninen tuki veden laatuavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että kansalaisten, hallinnon eri tasojen toimivaltaisten viranomaisten, tuotantoalojen, ympäristöjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen on edellytys vesipolitiikan puitedirektiivin onnistuneelle täytäntöönpanolle ja yleensä kestäväälle ympäristönhoidolle;
13. kehottaa komissiota valvomaan tarkasti vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan sen asianmukaisuus ja tehokkuus, ja kannustamaan johdonmukaisesti jäsenvaltioita edistymään konkreettisesti tässä asiassa; korostaa, että vetoamukset ovat usein paljastaneet ongelmia, jotka koskevat EU:n vesilainsäädännön siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja asianmukaista täytäntöönpanoa, ja kehottaa komissiota olemaan määrätietoisempi selvityksissään erityisesti tarkastellessaan vetoamuksia;
14. pyytää kiinnittämään huomiota vetoamusten esittäjien esille tuomiin kielteisiin ilmiöihin, kuten jätteen kaatopaikat sekä toimivaltaisten viranomaisten laiminlyönnit niiden valvoessa veden laatua, sääntöjenvastaisia tai laittomia maatalouden ja teollisuuden käytäntöjä, kaupunkikehitystä, energiarakentamista, maataloutta ja teollisuutta, sillä nämä vaikuttavat ympäristöön sekä ihmisten terveyteen ja aiheuttavat veden laadun huononemista; vaatii kohdennettuja kannustimia, jotta vesienhoito olisi tehokkaampaa ja turvattaisiin kohtuuhintainen vedensaanti kaikille ja erityisesti köyhille väestöryhmille ja maaseutuväestölle ja jotta vettä voitaisiin toimittaa vesipulan kanssa kamppaileville, erityisesti kaukana vesihuoltoinfrastruktuurilla varustetuista suurista kaupunkitaajamista sijaitseville alueille;
15. pitää valitettavana, että komission ehdotuksessa vesipolitiikan puitedirektiivin muuttamisesta (COM(2011)0876) lisätään valvottaviin ja vähennettäviin prioriteettiaineisiin vain 15 uutta kemiallista ainetta 2 000:n mahdollisesti vaarallisen aineen listalta ja että komissio ei ole määrittänyt selvää aikataulua kaikkein vaarallisimpien aineiden käytön lopettamiseksi vuoden 2000 jälkeen hyväksytyistä nimenomaisista oikeudellisista vaatimuksista huolimatta; pyytää ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa suosituksissaan

komissiolle kiinnittämään erityisesti huomiota edellä mainittuihin prioriteettiaineisiin, joita vetoamuksen esittäjät usein kutsuvat "myrkylliseksi radioaktiiviseksi jätteeksi", koska nämä vesien saastuttajat aiheuttavat suuren riskin ihmisten terveydelle;

16. kehottaa komissiota vauhdittamaan toimia antibiootti-, lääke- ja ehkäisytablettien hormonijäämien kaltaisten epäpuhtauksien lisääntyvän vesistöihin pääsyn torjumiseksi, koska nämä jäämät vaikuttavat haitallisesti ihmisten terveyteen ja ympäristöön;
17. toistaa, että vesipolitiikan puitedirektiivissä säädetään samalla vesistöalueella sijaitsevien jäsenvaltioiden välisestä koordinoinnista silloin, kun veden käytöllä voi olla vaikutuksia yli rajojen, ja kehottaa näitä jäsenvaltioita osallistumaan säännölliseen rajat ylittävään yhteydenpitoon ja yhteistyöhön vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanon tukemiseksi prioriteettiaineiden, vaarallisten prioriteettiaineiden ja ravinteiden aiheuttamien saasteiden osalta;
18. katsoo, että ravinteiden rikastuminen on yksi monista pintavesimuodostumia saastuttavista tekijöistä ja se vaikuttaa myös luonnon monimuotoisuuteen ja niukentaa arvokkaita ekosysteemipalveluita; toteaa, että tutkitut ravinneolot voivat olla syynä yli puoleen niistä epäonnistumisista, joita voidaan odottaa pintavesimuodostumien hyvää tilaa koskevien tavoitteiden saavuttamisessa vuoteen 2015 mennessä;
19. pyytää komissiota laatimaan ja julkaisemaan vuonna 2012 ohjeistuksen, jossa annetaan suosituksia vesivarojen käytön ja maankäytön tehostamisesta, pyrkimyksistä sisällyttää vesikysymykset osaksi kaikkia politiikanaloja ja vesienhoidon hallinnon sekä tutkimuksen ja tiedonkeruun parantamisesta; on tyytyväinen, että ympäristöä koskevia määräyksiä on sisällytetty entistä laajemmin yhteiseen maatalouspolitiikkaan; kehottaa komissiota myös julkaisemaan vuonna 2012 EU:n vesien turvaamista koskevan suunnitelman, jonka mukaisesti tarkastellaan uudelleen vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanoa, EU:n veden niukkuutta ja kuivuutta koskevaa politiikkaa sekä EU:n vesienhoitoa koskevia sopeutumistoimia;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ohjelmia ja tiedotuskampanjoita, joilla edistetään unionin kansalaisten tietoisuutta veden säästämisestä ja tehokkaasta vedenkäytöstä; katsoo, että nämä ohjelmat on suunnattava kaikenikäisille kansalaisille, jotta tätä elintärkeää julkishyödykettä osataan käyttää paremmin ja tehokkaammin;
21. katsoo, että kansalaisten osallistuminen on välttämätöntä, jotta voidaan suojella vesivaroja ja tunnistaa ongelmat ja löytää niihin asianmukaisimmat ratkaisut; pyytää lisäämään jäsenvaltioiden asiasta vastaavien kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten keskinäistä yhteistyötä ja myös niiden yhteistyötä vetoamusvaliokunnan kanssa silloin, kun valiokunta käsittelee unionin kansalaisten vesiasioihin liittyviä huolenaiheita.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	24.4.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 18 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Margrete Auken, Elena Băsescu, Philippe Boulland, Simon Busuttil, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Roger Helmer, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Csaba Sándor Tabajdi, Jarosław Leszek Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Zoltán Bagó, Birgit Collin-Langen, Kinga Göncz, Phil Prendergast
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Kyriacos Triantaphyllides

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	30.5.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 53 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Grootte, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Gaston Franco, James Nicholson, Eva Ortiz Vilella, Justas Vincas Paleckis, Vittorio Prodi, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Alda Sousa, Bart Staes, Marita Ulvskog, Andrea Zanon